

Bhaalotecha and Pesach Shenit

The Do Over Holiday

The Context

- 1. The Menorah: Back to the Cohanim, a symbol of the nation**
- 2. Dedication of Levites**

3. Pesach Shenit

- 4. The cloud that came with the Mishkan and how it guided them in the travels**
- 5. How the trumpets would guide in the travels and as a prayer in distress in the future**
- 6. How they travelled with their tribes and leaders**
- 7. The request for Yitro/Hovav to stay with them to “be their eyes”**
- 8. The prayer for moving and for stopping, vayhi binsoa, uvnocho yomar**
- 9. The complainers who were then burnt by fire**
- 10. The asafsuf complain for meat**
  - a. Moshe complains to G-d**
  - b. G-d says to gather 70 elders**
  - c. G-d says he will give the meat until they are sick of it**
  - d. Moshe asks how that can be done**
  - e. G-d asks if the hand of G-d can be short?**
  - f. They gave the prophecy to 70 elders**

g. Joshua was mad that two others prophesied

h. Moshe didn't care

i. As they were eating many died, and it was known as the burial of desire

11. Miriam and Aharon speak against Moshe

So what does context tell me?

The Pesach Sheni

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר־סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיית לְצֵאתְכֶם מִמִּצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר:

The LORD spoke to Moses in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying:

וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ:

Let the Israelite people offer the passover sacrifice at its set time:

Of course they did. Why is this news? What is it? What was this supposed to be? Compare to Joshua and Josiah.

Joshua

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הֲיִי אִם גַּלְתִּי אֶת־חַרְפֹּת מִצְרַיִם מֵעַלְיֶיכֶם וַיִּקְרָא
שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

And the LORD said to Joshua, "Today I have rolled away from you the disgrace of Egypt." So that place was called Gilgal, as it still is.

וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
בְּעָרֵב בְּעַרְבֹת יְרִיחוֹ:

Encamped at Gilgal, in the steppes of Jericho, the Israelites offered the passover sacrifice on the fourteenth day of the month, toward evening.

וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וְקִלְוֵי בֶּעָצָם הַיּוֹם הַזֶּה:

On the day after the passover offering, on that very day, they ate of the produce of the country, unleavened bread and parched grain.

וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמַּחֲרַת בְּאֹכְלֵם מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
(מִן וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ כְּנֻעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: o)

On that same day, when they ate of the produce of the land, the manna ceased. The Israelites got no more manna; that year they ate of the yield of the land of Canaan.

Josiah II kings 23

וַיִּצַו הַמֶּלֶךְ אֶת־כָּל־הָעָם לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה:

The king commanded all the people, “Offer the passover sacrifice to the LORD your God as prescribed in this scroll of the covenant.”

כִּי לֹא נַעֲשְׂהָ כַּפֶּסַח הַזֶּה מִיָּמֵי הַשְּׂפֹטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכִּי לִמֵּי מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה:

Now the passover sacrifice had not been offered in that manner in the days of the chieftains who ruled Israel, or during the days of the kings of Israel and the kings of Judah.

כִּי אִם־בְּשִׁמְנֵה עֶשְׂרֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ נַעֲשְׂהָ הַפֶּסַח הַזֶּה לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם:

Only in the eighteenth year of King Josiah was such a passover sacrifice offered in that manner to the LORD in Jerusalem.

וְגַם אֶת־הָאֲבֹת וְאֶת־הַיַּדְעָנִים וְאֶת־הַתְּרָפִים וְאֶת־הַגְּלִלִים וְאֶת־כָּל־הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בָּעָר וַיֹּאשִׁיָּהוּ לְמַעַן הַקִּים אֶת־דְּבַר יְהוָה הַתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בְּבַיִת יְהוָה:

Josiah also did away with the necromancers and the mediums, the idols and the fetishes—all the detestable things that were to be seen in the land of Judah and Jerusalem. Thus he fulfilled the terms of the Teaching recorded in the scroll that the priest Hilkiah had found in the House of the LORD.

וְכַמֹּהוּ לֹא־הָיָה לְפָנָיו מִלֶּךְ אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבּוֹ וּבְכָל־נַפְשׁוֹ
וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכֹל תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם כָּמֹהוּ:

There was no king like him before who turned back to the LORD with all his heart and soul and might, in full accord with the Teaching of Moses; nor did any like him arise after him.

בְּאַרְבַּעַה עָשָׂר־יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֶרְבִים תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֵדוֹ
כְּכֹל־חֻקֹּתָיו וּכְכֹל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ:

you shall offer it on the fourteenth day of this month, at twilight, at its set time; you shall offer it in accordance with all its rules and rites.

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח:

Moses instructed the Israelites to offer the passover sacrifice;

וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּרֵאשִׁוֹן בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרָבִים
בְּמִדְבַּר סִינַי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כִּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

and they offered the passover sacrifice in the first month, on the fourteenth day of the month, at twilight, in the wilderness of Sinai. Just as the LORD had commanded Moses, so the Israelites did.

וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח
בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לְפָנָי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא:

But there were some men who were unclean by reason of a corpse and could not offer the passover sacrifice on that day. Appearing that same day before Moses and Aaron,

וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע
לְבַלְתִּי הַקָּרֵב אֶת־קָרְבָּן יְהוָה בְּמַעַדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

those men said to them, “Unclean though we are by reason of a corpse, why must we be debarred from presenting the LORD’s offering at its set time with the rest of the Israelites?”

Why were they impure?

ספרי במדבר במדבר ט'ו:

ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם – מי היו, נושאי ארונו של יוסף היו דברי רבי ישמעאל.

רבי עקיבה אומר: מישאל ואליצפן היו ונטמאו לנדב ואביהוא.

רבי יצחק אמר (אין צריך) אם נושאי ארונו של יוסף היו יכולים לטהר, ואם מישאל ואליצפן היו יכולים לטהר, (למי) [מי] היו למת מצוה נטמאו, שנאמר ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא. לא היו יכולים לעשות בו ביום אבל היו יכולים לעשות ביום שלאחריו. נמצינו למדין שחל ז' שלהם להיות בערב הפסח.

Why should we be any less? Who else says that, and when?

Numbers 27, 3-4

אָבִינוֹ מֵת בַּמִּדְבָּר וְהוּא לֹא־הָיָה בְּתוֹךְ הָעֵדָה הַנוֹעֲדִים עַל־יְהוָה
בְּעֵדֶת־קֶרַח כִּי־בַחֲטָאוֹ מֵת וּבָנִים לֹא־הָיוּ לוֹ:

“Our father died in the wilderness. He was not one of the faction, Korah’s faction, which banded together against the LORD, but died for his own sin; and he has left no sons.

לָמָּה יִגָּרַע שֵׁם־אָבִינוֹ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֶּן תְּנַה־לָּנוּ אַחֲזָה בְּתוֹךְ
אָחִי אָבִינוֹ:

Let not our father's name be lost to his clan just because he had no son! Give us a holding among our father's kinsmen!"

(וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת־מִשְׁפַּטּוֹ לִפְנֵי יְהוָה: o)

Moses brought their case before the LORD.

(וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעָה מֵ־יְצוּהַ יְהוָה לָכֶם: פ)

Moses said to them, “Stand by, and let me hear what instructions the LORD gives about you.”

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

And the LORD spoke to Moses, saying:

דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יְהִי־טֹמֵא | לְנַפְשׁוֹ אוֹ בְדַרְךְ
רְחֻקָּה לְכֹמֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם וְעָשָׂה כָסֹח לַיהוָה:

Speak to the Israelite people, saying: When any of you or of your posterity who are defiled by a corpse or are on a long journey would offer a passover sacrifice to the LORD,

בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֲרֻבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת
וּמִרְרִים יֹאכְלֶהוּ:

they shall offer it in the second month, on the fourteenth day of the month, at twilight. They shall eat it with unleavened bread and bitter herbs,

לֹא־יִשְׂאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בּוּ כְּכֹל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:

and they shall not leave any of it over until morning. They shall not break a bone of it. They shall offer it in strict accord with the law of the passover sacrifice.

וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדַרְךְ לֹא־הִיָּה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וּבְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעַמִּיהָ כִּי אֶקְרַבְנָה יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמַעֲדוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא:

But if a man who is clean and not on a journey refrains from offering the passover sacrifice, that person shall be cut off from his kin, for he did not present the LORD's offering at its set time; that man shall bear his guilt.

וְכִי־יֵגִוֵר אֶתְכֶם גֵּר וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וְכַמִּשְׁפָּטוֹ כִּן (יַעֲשֵׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלָגֵר וְלֹאֲזָרַח הָאָרֶץ: פ)

And when a stranger who resides with you would offer a passover sacrifice to the LORD, he must offer it in accordance with the rules and rites of the passover

sacrifice. There shall be one law for you, whether stranger or citizen of the country.

Of course! All converts must do all the laws!

Ramban

וטעם וכי יגור אתכם גר – לצוות הגרים בפסח זה של מדבר, כאשר יצוה בו לישראל.

Sifrei

וכי יגור אתכם גר – שומע אני כיון שנתגייר יעשה פסח מיד? תלמוד לומר: כאזרח. מה אזרח בארבעה עשר, אף גר בארבעה עשר רבי שמעון בן אלעזר אומר: הרי שנתגייר בין שני פסחים, שומע אני יעשה פסח שני? תלמוד לומר: כאזרח. מה אזרח שלא עשה את הראשון יעשה את השני, כך כל שלא עשה את הראשון יעשה את השני.

רש"ר הירש במדבר ט':י"ד

הכתוב מדגיש כמה פעמים שבנוגע להלכות הפסח, הגר והאזרח הינם שווים, והשוויון הזה יכול להיחשב כבסיס לשוויון הזכויות של הגר באופן כללי. שכן על ידי עשיית קרבן הפסח הוא מצרף עצמו אל כל העבר היהודי, אשר הופך מכאן ולהבא לעברו שלו; ובכך – כפי שכבר ביארנו שם – מתבטלים כל ההבדלים העשויים לנבוע מהבדלי המוצא שלהם. כאן בפסח שני צריך להבליט שוויון זה במיוחד, משום שכאן ייתכן מצב שהגר יקריב את הפסח לבדו [גר שנתגייר בין שני פסחים].